דלא סיימוה קמיה. דר' אמי דלעניי עובדי כוכבים חלקן רבא והיך דאמרן לעיל (דף מ.) דשדרה נמי איפרא הורמיז למלוה רבה משום שלוש מלכות נמי קבליהו ולא אפשר ליה לחלקן לעניי עובדי כוכבים דאסור לגנוב דעת הבריות ואפילו דעתו של עובד כוכבים [חולין לד.] אבל במעות המתחלקות לעניים אין גניבת דעת דאיהו נמי ידעי שישראל רגילים לפרנס עניי עובדי כוכבים כדאמרי' במס' גיטין (דף סא.) מפרנסין עניי עובדי כוכבים עם עניי ישראל מפני דרכי שלום: **אפה אמרת לו'.** מתותרת למדנו לפיכך נגרא אדם יחידי לומר לך כל המקיים נפש אחת [מישראל] כאילו קיים עולם מלא

[סנהדרין לז.] וכתיב (בראשית ד) קול דמי אחיך דמו ודם זרעיותיו אף כשאתה מקיים דמי אחיך עמך מעלה עליך חייו וחיי זרעיותיו שמדה טובה מרובה ממדת פורענות: **מובטו המלך.** בנה של הילוי המלכה מזרע המשמונאים: **בשאמת מארץ תצמח.** אף משמיים נשקף הצדק נשלם גמול: **נשקף.** מביט כמו נשקפה ותייבב (שופטים ה). כלומר זכות הצדקה מביט ומשתכל למטה: **מכון לשבתך.** גריזתן תחת מכון הכסא: (**במקום**) [**דבר**] **שעושה פירות.** והקרן קיים לעוה"ב והפירות אוכל בחייו שנאמר כי פרי מעלליהם יאכלו: **אוצרות נפשות.** שנאמר ולוקח נפשות חכם בהאי קרא: **מתני' טרקלין ומורן.** מיני פלטין: **בית השלחין.** מתוך שיש לו מעיין ובירו להשקותו תדיר אם אין בו ט' קבין זורעין בו אבל זרעים לפיכך אפילו בפחות מכלאן יש בו דין חלוקה: **אפילו בפחות מכלאן יחלוקו.** משום דבעי למיתני ובכתבי הקדש אע"פ שאינם רוצים לא יחלוקו תני רישא (א): **לפני הקדש.** כ"ד ספרים והיו רגילים לכותבן בגליון כס"ת שלנו לפיכך גנאי הדבר לחתכן: **גמ' חוץ משל פתחים.** חצר של שנים שני בתים פתוחין לתוכה ולפני הפתח ארבע אמות לוכך הבית הן לפרק משאו מעל חמורו וחוץ מאותן ד' אמות צריך שיהא ארבע אמות לשאר תשמישין: **חצר מתחלקת לפתחי'.** היתה לו חצר ובה שני בתים ואחד מהן פתוחין לו שני פתחים לחצר ולבית השני אין פתוח לחצר אלא פתח אחד וחולק נכסיו על פיו ונותן האחד לראובן בנו והשני לשמעון וחצר לא חילק אם בא לחלוק את החצר זה שיש לו שני פתחים נוטל שני חלקים בחצר ואחיו נוטל חלק אחד: **נותן לכל פתח ד' אמות.** (ב) ברוחב החצר להלן מן הפתח כנגד הרוחב כפי רוחב הפתח: **נוטל שמונה אמות.** דהיינו כנגד רוחב הפתח וארבע אמות ברוחב החצר להלן מן הפתח: **האי פירא דסופלי.** מי שיש לו חפירה בחצר שנותנין בה גרעיני תמרים למאכל בהמה יש לו ארבע אמות בחצר לכל סביבותיה: **דלא מייחד ליה פיתחא.** שלא היה לו פתח אצל חפירה אלא דרך פתח ביתו שהוא יוצא ונכנס בו היה לו דרך לצאת לחצר ולילך אחר החפירה שלפני סוף ביתו ומשתמש: אבל

דלא סיימוה קמיה תניא אמרו עליו על בנימין הצדיק שהיה ממונה על קופה של צדקה פעם אחת באתה אשה לפניו בשני בצורת אמרה לו רבי פרנסני אמר לה העבודה שאין בקופה של צדקה כלום אמרה לו רבי אם אין אתה מפרנסני הרי אשה ושבעה בניה מתים עמד ופרנסה משלו לימים חלה ונטה למות אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה רבש"ע אתה אמרת ו)א כל המקיים נפש אחת מישראל כאילו קיים עולם מלא ובנימין הצדיק שהחיה אשה ושבעה בניה ימות בשנים מועטות הללו מיד קרעו לו גזר דינו תנא הוסיפו לו עשרים ושתים שנה על שנותיו ת"ר ז)מעשה במונבז המלך שבזבז אוצרותיו ואוצרות אבותיו בשני בצורת וחברו עליו אחיו ובית אביו ואמרו לו אבותיך גנזו והוסיפו על של אבותם ואתה מבזבזם אמר להם אבותי גנזו למטה ואני גנזתי למעלה שנאמר [1]אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף אבותי גנזו במקום שהיד שולטת בו ואני גנזתי במקום שאין היד שולטת בו שנאמר [2]צדק ומשפט מכון כסאך אבותי גנזו דבר שאין עושה פירות ואני גנזתי דבר שעושה פירות שנאמר [3]אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלליהם יאכלו אבותי גנזו [אוצרות] ממון ואני גנזתי אוצרות נפשות שנאמר [4]פרי צדיק עץ חיים ולוקח נפשות חכם אבותי גנזו לאחרים ואני גנזתי לעצמי שנאמר [5]ולך תהיה צדקה אבותי גנזו לעולם הזה ואני גנזתי לעולם הבא שנאמר [6]והלך לפניך צדקך כבוד ה' יאספך: ואם קנה בה בית דירה הרי הוא כאנשי העיר: מתניתין דלא כרשב"ג דתניא רבן שמעון ב"ג אומר אם קנה בה קרקע כל שהוא הרי הוא כאנשי העיר והא תניא רבן שמעון בן גמליאל אומר אם קנה שם קרקע הראויה לבית דירה הרי הוא כאנשי העיר תרי תנאי ואליבא דרבן שמעון בן גמליאל: **מתני'** ג)ב אין חולקין את החצר עד שיהא ארבע אמות לזה וארבע אמות לזה [1]ולא את השדה עד שיהא בה [7]תשעה קבין לזה ותשעה קבין לזה ר' יהודה אומר עד שיהא בה תשעת חציי קבין לזה ותשעת חציי קבין לזה [2]ולא את הגינה עד שיהא בה חצי קב לזה וחצי קב לזה ר' עקיבא אומר בית רובע [3]ולא את הטרקלין ולא את המורן ולא את השובך ולא את הטלית ולא את המרחץ ולא את בית הבד ולא את בית השלחין עד שיהא בהן כדי לזה וכדי לזה [4]זה הכלל כל שיחלק ושמו עליו חולקין ואם לאו אין חולקין ד)[5]אימתי בזמן שאין שניהם רוצים [6]אבל בזמן ששניהם רוצים אפי' פחות מכאן יחלוקו ה)[7]וכתבי הקדש אע"פ ששניהם רוצים לא יחלוקו: **גמ'** א"ר אסי א"ר יוחנן [8]ארבע אמות שאמרו חוץ משל פתחים תניא נמי הכי אין חולקים את החצר עד שיהא בה שמונה אמות לזה ושמונה אמות לזה והא אנן תנן ארבע אמות לזה וארבע אמות לזה אלא ש"מ כדרבי אסי שמע מינה ואיכא דרמי להו מירמא תנן אין חולקין את החצר עד שיהא בה ארבע אמות לזה וארבע אמות לזה והתניא שמונה אמות לזה ושמונה אמות לזה א"ר אסי אמר ר' יוחנן ארבע אמות שאמרו חוץ משל פתחים ו)אמר רב הונא חצר מתחלקת לפי פתחיה ורב חסדא אמר ז)נותנין ארבע אמות לכל פתח ופתח והשאר חולקין בשוה תניא כוותיה דרב חסדא ח)פתחים שבחצר יש להן ארבע אמות היה לזה פתח אחד ולזה שני פתחים זה שיש לו פתח אחד נוטל ארבע אמות וזה שיש לו שני פתחים נוטל שמונה אמות והשאר חולקין בשוה היה לזה פתח רחב שמונה אמות נוטל שמונה אמות כנגד הפתח וארבע אמות בחצר ארבע אמות בחצר מאי עבידתייהו אמר אביי ט)הכי קאמר נוטל שמונה אמות באורך החצר וארבע אמות ברוחב החצר אמר אמימר י)האי פירא דסופלי יש לו ארבע אמות לכל רוח ורוח יא)ולא אמרן אלא דלא מייחד ליה פתחא אבל

ולא את השדה עד שיהיה בה ט' קבין וכו'. אף על גב דבכל דהו מקרי שדה כדאמרינן בפרק האומר בקידושין (דף סא.) אין לי (ג) אלא בית כור זרע תומר שעוריס מנין לרבות סאה וחצי סאה תרקב וחצי תרקב ת"ל שדה מ"מ אינו משוב לטרוח לחרוש ולזרוע בפחות מט' קבין והא דאמר בסוף כתובות (דף קיב.) אמר ההוא מינא לר' חנינא יאות משבחיתו (ד) בארעייכו בית סאה הויא לי אצא ממנה משא [ממנה חמר] ממנה עיבור ממנה קטיתא כו' התם היה במקום שמתברך ביותר: הכא

עין משפט נר מצוה

צד א מיי' פ"א מהל' רוצח ושמירת נפש הלכה טו:
צה ב ג ד מיי' פ"א מהל' שכנים הל' ד ופ"ב הלכה א סמג עשין פב טוש"ע ח"מ סי' קעא סעיף ג:
צו ה מיי' שם פ"א הל' ה סמג שם:
צז ו מיי' שם הל' ד סמג שם טוש"ע שם סעיף ג:
צח ז ח מיי' שם פ"ב הלכה ט סמג שם טוש"ע ח"מ סי' קנג סעיף ב:
צט ט מיי' שם הל' א וסמג שם טוש"ע ח"מ סי' קעא סעיף ג:
ק י כ ל מיי' שם וסמג שם טוש"ע ח"מ סי' קעב סעיף א:
קא מ נ מיי' שם הל' ב טוש"ע שם ס"ג:

רבינו גרשום

מונבז ממלכי חשמונים היה: במקום שאין עושין פירות. שהממון המונח באוצר אינו מייחר כלום: אם קנה בה קרקע הראוי לבית דירה אע"פ שלא עשה בה דירה: **פים':** ארבע אמות לזה וד' אמות לזה שאמרו בחצר חוץ משל פתחים דלכל פתח יש לו בחצר ד' אמות לפרק משאו. ועכשיו אם יהיה חצר ט"ז אמה דמיי לפתחים ח' ולחלוק ח' (חלקים) והיינו ח' אמות לכל אחד עם הפתח שלו: אמר רב הונא חצר מתחלקת לפי פתחיה. שאם הניח להם אביהן לזה בית אחד של ב' פתחים ולזה בית אחד של פתח אחד ולפני בתים הללו היתה חצר מתחלקת אותה חצר לפי פתחיה וזה שיש לו ב' פתחים נוטל ב' ידות מן החצר וזה שאין לו אלא פתח אחד נוטל שליש דלפי שיש חזקה לזה טפי: ורב חסדא אמר ד' אמות לכל פתח ופתח. ולא כל שתי ידות החצר דאי מייתר מד' ד' לכל פתח חולקין בשוה: נוטל ח' אמות באורך החצר כנגד ח' אמות של רוחב הפתח וד' אמות ברוחב החצר כנגד הפתח. כלומר דלא שקיל אלא (על) ח' ברוחב ד': פירא דסופלי אם הגיעם חצר אחרת גדולה ובתוך אותה חצר היתה פירא דסופלי חפירה שמשימין גרעיני תמרים לצורך מאכל בהמה והגיע ליורש אחד אותה פירא דסופלי. יש לו ד' אמות בחצר וזה הואיל דעדיין לא נעשה פתח ודרך לאותה חפירה אמרינן דיש לו ד' אמות לכל רוח ליכנס באיזה רוח שירצה ולהשתמש ד' אמות לכל רוח: אלא שלא ייחד אביהן פתח. לאותה חפירא דסופלי: אבל וכו'. **ל"א** אם יש לאחד מן השותפים פירות דסופלי חריץ שמשימין בו תבן ומספוא לשוורים בהאי חצר נוטל ד' אמות לכל רוח של חריץ זו כלומר כשיעור תשמיש ועבודת שלטול החריץ לבד החלוקה שחולקין בשווה דיש לו ליטול לפי חזקה דאית ליה בתוך החצר. למורי הרב: אכסדרה גג מקורה הקבוע על ד' קונדסין ופתוחה מכל צדדיה ואינה עשויה אלא לצל בעלמא כשחולקין את

תורה אור השלם

1 אֱמֶת מֵאֶרֶץ תִּצְמָח וְצֶדֶק מִשָּׁמַיִם נִשְׁקָף:
תהלים פה יב
2 צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאֶךָ חֶסֶד וֶאֱמֶת יְקַדְּמוּ פָנֶיךָ:
תהלים פט טו
3 אִמְרוּ צַדִּיק כִּי טוֹב כִּי פְרִי מַעֲלְלֵיהֶם יֹאכֵלוּ:
ישעיהו ג י
4 פְּרִי צַדִּיק עֵץ חַיִּים וְלֹקֵחַ נְפָשׁוֹת חָכָם:
משלי יא ל
5 הָשֵׁב תְּשִׁיב לוֹ אֶת הָעֲבוֹט כִּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ וְשָׁכַב בְּשַׂלְמָתוֹ וּבֵרַכְךָ וּלְךָ תִּהְיֶה צְדָקָה לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ:
דברים כד יג
6 אָז יִבָּקַע כַּשַּׁחַר אוֹרֶךָ וַאֲרֻכָתְךָ מְהֵרָה תִצְמָח וְהָלַךְ לְפָנֶיךָ צִדְקֶךָ כְּבוֹד יְיָ יַאַסְפֶךָ:
ישעיהו נח ח

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה לפי' וכו' תני ריש יחלוקו הס"ד:
(ב) ד"ה נותן לכל פתח ד' אמות להלן מן הפתח כנגדו והרוחב כפי רוחב הפתח כל"ל ותיבת ברוחב החצר נמחק ואח"כ מ"ה הכי קאמר נוטל ח' אמות באורך החצר לחייבו וכו' מן הפתח כנגדו הס"ד:
(ג) תוס' ד"ה ולא וכו' אין לי אלא זרע תומר שעוריס בחמשים מנין לרבות לתך סאה תרקב כל"ל ותיבת בית כור ותיבת וחצי סאה נמחק:
(ד) בא"ד מבארייתו לארעייכו:

מוסף רש"י

אין חולקין את החצר. אין אחד כופה את חבירו לחלוק (לעיל ב:). **חצר מתחלקת לפי פתחיה.** אלר שהיו בתים פתוחין לה וחלקוה שני אחין ביניהם, זה נטל ג' בתים קטנים וזה נטל בית גדול, אם בא לחלק חוירא של אלר, זה שנטל ג' בתים הקטנים, נוטל ג' חלקים כמנין ג' פתחים וזה נוטל רביע, לפי שהאלר עשוי ליציאה וביאה, שדרך האלר נכנסין ויוצאין מן הבתים לרה"ר ומכניסין משאותיהן ופורקין לפני פתחיהם לפיכך אלר מתחלקת לפי הפתחים (סוכה ג: וכעי"ז שבת קמו: הובא לקמן יב.). **ורב חסדא אמר.** אין צריך ליתן לכל פתח אצא ד' אמות כנגדן מן הפתח והלאה ורחבן ברוחב הפתח ואפילו הוא רחב ר' אמות נוטל ד' אמות במשך וכנגד כל רחבו לפרק משאו (שם).

החצר למי שיגיע לו האכסדרה אין נוטל ד' אמות חוץ לאכסדרה כמו לפתח דטעמא מאי אמרו דנוטל ד' אמות כנגד פתחו בחצר כדי עבודת הפתח לפרק משאו מעל גבי בהמתו בהני ד' אמות דאינו רוצה ללכלך ולטנף ביתו מזבל בהמתו אבל הכא באכסדרה זו הואיל שאין לה דפנות סביב אפשר לו דעייל באכסדרה זו (דבי בי רב שלומדין שם תלמידים שיש לה ג' דפנות) ומפרק דבלאו הכי נמי מטונפות מן הזבלים ומן הגשמים ולהכי אין צריכין ד' אמות:

הכא אפשר דמעייל לגואי ומפרק. פרש"י דסתם אכסדרה [א] אין לה דפנות כלל וגרס נמי בסוף פ' כל גגות (עירובין דף לד: וסס. ד"ה בשתי) כי לית ליה לשמואל פי תקרה בד' אמות בג' אית ליה פירוש באכסדרה שאין לה דפנות כלל לית ליה לשמואל פי תקרה יורד וסותם בכל מרבע מחיצות ולכך קאמר שמואל באכסדרה בנקעה דאין מטלטלין בה אלא בד' אמות בשלש אית ליה דהיינו אם יש בו דופן אחד אמרי' בג' פי תקרה ולר"י גראה דסתם אכסדרה יש לה שלש מחיצות כדאמר בלא יחפור (לקמן דף כה:) דעולם הזה לאכסדרה הוא דומה דרוח לפנים אינה מסובבת וכסוף פרק כל גגות (עירובין דף לד:) גרסי' כי לית ליה בג' אמות בארבע אית ליה פי' בשלש כשאין כי אם שלש מחיצות לא אמרי' פי תקרה ברביעית אבל בד' כשיש קצת גם ממחיצה רביעית אמר פי תקרה ואכסדרה דבי רב יש לה נמי שלש מחיצות גמורות והרביעית גבוהה ד' אמות ואכסדרה רומיתא הרביעית אינה גבוהה רק עשרה טפחים אי נמי דבי רב גבוהה רביעית עשרה ורומיתא פחות מעשרה טפחים: **בעא** רב הונא מרב אמי. והא דאמר בפרק הניזקין (גיטין דף נט: וסס) גבי רב הונא קרי בכהני שאני רב הונא דאפי' ר' אמי ור' אסי כהני תשיבי דארעא דישראל מיכף כייפי לרב הונא והכא היכי בעא מייה וי"ל דרבי אמי לאוד [ב] ורב אמי לאוד: **אכסניא לפי פתחים בו'.** פירש רבינו חננאל דמיבעיא ליה שיירא שחנתה במקום אחד הזבל איך חולקין [ג]: **אחד** מבני מבוי שבקש לסתום כנגד פתחו. פירש הקונטרס להקיף מחילות סביבות הארבע אמות שיש לו במבוי כנגד פתחו וקשה לרבינו יאנק דלא מצינו שיהא לו ארבע אמות במבוי אלא בחצר וגראה לרבינו יאנק כפי' רבינו חננאל כגון שיושב בסוף המבוי אצל לד הסתום ורוצה לסתום כנגד פתחו כל רוחב המבוי [ד] והשתא קאמר רב הונא שמעכבין עליו בני המבוי אע"פ שהם חיצונים לפי שמרבה עליהם את הדרך פי' רגל בני אדם שיכולין לומר בני המבוי [אף] כשיש רבים במבוי יכולים ליכנס עד סוף המבוי וע"י הסתימה תרבה עליהם את הדרך ע"י בני אדם הדורכים עליהם במבוי [ה] ואף לחצרות יצטרכו ליכנס מרוב דוחק ומצינו לשון מרבה עליהם את הדרך בענין זה דתנן לקמן בחזקת הבתים (דף נט:) נקח בית בחצר אחרת לא יפתחנו לחצר השותפים ומפר' טעמא בגמרא (דף ס.) מפני שמרבה עליהם את הדרך דהיינו רגל בני אדם ובתוספתא דפ"ק דמכילתין תניא יש לו חנות בראשו הרבי' ומבקש לפותחו לחצר השותפים יכולים לעכב על ידו מפני שמרבה עליהם את הדרך: **והפנימית משתמשת עם כולן ומשתמשת לעצמה.**

אבל מייחד ליה פיתחא אין לו אלא ארבע אמות לפני פתחו אמר רב הונא [א]אכסדרה אין לה ד' אמות טעמא מאי משום פירוק משאו הכא אפשר דעייל לגואי ומפרק מתיב רב ששת אחד שערי בתים ואחד שערי אכסדראות יש להן ד' אמות כי תניא ההיא [ב]באכסדרה דבי רב אכסדרה דבי רב פשיטא [ג]אידרונ' מעליא הוא [ד]אלא באכסדרה רומייתא ת"ר [ה]בית שער אכסדרה ומרפסת יש להן ד' אמות [ו]היו [ז] חמשה בתים פתוחין למרפסת אין להן אלא ד' אמות בלבד בעא מיניה ר' יוחנן מר' ינאי לול של תרנגולין יש לו ד' אמות או אין לו ד' אמות [ח]א"ל טעמא מאי משום פירוק משאו הכא מטפס ועולה מטפס ויורד בעא מיניה רבא מרב נחמן בית חציו מקורה וחציו אינו מקורה יש לו ד' אמות או אין לו ד"א א"ל [ט]אין לו ד' אמות לא מבעיא קירויו מלגיו דאפשר דעייל לגואי ומפרק אלא אפילו קירויו כלפי חוץ אפשר דעייל לגואי ומפרק בעא מיניה רב הונא [י] מרבי אמי אחד מבני מבוי שבקש להחזיר פתחו למבוי אחר בני מבוי מעכבין עליו או אין מעכבין עליו א"ל [יא]בני מבוי מעכבין עליו אכסניא לפי בני אדם מתחלקת או לפי פתחים מתחלקת א"ל [יב]לפי בני אדם מתחלקת תניא נמי הכי [יג]זבל שבחצר מתחלקת לפי פתחים אכסניא לפי בני אדם אמר רב הונא אחד מבני מבוי שבקש לסתום כנגד פתחו בני מבוי מעכבין עליו שמרבה עליהן את הדרך מיתיבי [יד]חמש חצרות פתוחות למבוי כולן משתמשות עם החיצונה והחיצונה משתמשת לעצמה והשאר משתמשות עם השניה והשניה משתמשת לעצמה ומשתמשת עם החיצונה נמצאת פנימית משתמשת לעצמה ומשתמשת עם כל אחת ואחת תנאי היא דתניא אחד מבני מבוי שבקש להחזיר פתחו למבוי אחר בני מבוי מעכבין עליו היה סתום ובקש לפותחו אין בני מבוי מעכבין עליו דברי רבי ר"ש בן אלעזר אומר חמש חצרות הפתוחות למבוי כולן משתמשות עם החיצונה והחיצונה משתמשת לעצמה וכו' דברי רבי ר' שמעון בן אלעזר אומר חמש חצרות הפתוחות למבוי כולן משתמשות במבוי: אמר מר [טו]היה סתום ובקש לפותחו אין בני מבוי מעכבין עליו אמר רבא [יז]לא שנו אלא שלא פרץ את פצימיו אבל פרץ את פצימיו בני מבוי מעכבין עליו א"ל אביי לרבא תניא דמסייע לך בית

אכל מייחד ליה פיתחא. שהיה לו פתח לסוף ביתו אצל החפירה ודרך אותו פתח היה רגיל להשליך הגרעינין וליטלן אין לו בחצר בשביל החפירה אלא ד' אמות שלפני אותו פתח: **אכסדרה.** שיש [ג] לו מן הפתח לחצר: **אין לו ד' אמות.** בחלוקת החצר: **טעמא מאי.** אמור רבנן שיש לפתח בית ד' אמות בחצר: **משום פירוק משאו.** שיפרק שם משאו מעל חמורו לפי שסתם בית אינו פנוי מכליס ואי אפשר להכניס חמור עם משאו בבית לפרק לשם: **הכא.** באכסדרה כיון [ד] דאית לה דפנות אפשר דמעייל לגואו ומפרק: **אכסדרה דבי רב.** דפנות סביב לה אלא שמוקפות חלונות: **אכסדרה רומייתא.** מוקפות דפנות גמורות אין מגיעות לתקרה: **בית שער.** בית קטן שלפני פתח טרקלין וקורין לו פורק"א בלע"ז: **מרפסת.** אלוי"ר והרבה פתחי עלייה פתוחין לו וכולן עולין דרך סולם אחד שקורין דגרי"ד: **אין להן אלא ארבע אמות.** בין כולן אצל רגלי הסולם: **לול של תרנגולין.** בית קטן שמגדלין בו תרנגולין ויש לו פתח לחצר: **יש לו ד' אמות.** בחצר אז לא: **מטפס ועולה.** התרנגול מטפס וטורח ועולה דרך לשם הכותל לתוך הלול: **בית חליו מקורה הוי.** ופתוח לחצר יש לו ד' אמות בחצר אז לא: **לא מבעיא קירויו מלגיו.** והחלי שאינו מקורה לצד החצר דאין לו ארבע אמות בחצר דהא דמעייל חמור במשאו ומפרק שם שאין דרך לתת כלים [ה] בחצר שאינו מקורה: **אלא אפי' קירויו לצד החוץ.** וגילויין לצד פנים נמי אין לו ד' אמות דהא אפשר דמעייל חמור עד הגילוי ומפרק: **למבוי אחר.** כגון בית שבין שני מבואות: **בני מבוי מעכבין.** [ו] אבני מבוי אחר שאינו רגיל אצלם: **אכסניא.** חיל של מלך המוטל על בני העיר לתת להן אכסניא בבתיהם: **לפי בני אדם.** הדריס בבית: **מתחלקת לפי פתחים.** לזבל שדות לפי שדרך הפתחים הסליכו שם עד שנעשית אשפה: **שבקש לסתום כנגד פתחו.** להקיף מחילה סביבות ד"א שיש לו במבוי כנגד פתחו: **שמרבה עליהם הדרך.** שההולך מראשו [ז] עד לד סופו צריך להקיף סביב המחילה: **חמש חצרות הפתוחות למבוי.** זו אצל זו לאחרו וסתם מבואות סתומין הן בסופן ואחד מקצותיו פתוח לר"ה: **כולם משתמשת במבוי עם החיצונה.** כנגדה שהרי לכולם יש דרך במבוי לצאת דרך ראשו לרה"ר וכל שיש לו דרך יש לו תשמיש שאינו מעכב דרך המבוי: **והחיצונה משתמשת לעצמה.** כנגדה ברוחב המבוי אצל לא כנגד חברותי' שאין לה עליהן דרך: **משתמש' לעצמה.** לבדה וקשיא לרב הונא דאמר כולן מעכבין ואפי' החלויים מעכבין על הפנימיים: **היה סתום.** שהיה לו מקודם פתח פתוח לו וסתמו ואחר זמן נמלך לפותחו: **כולם משתמשין במבוי.** בכל המבוי ואפי' חיצון על הפנימי: **שלא פרץ פצימיו.** כשנסתם פתחו לא סלק מזוזתו [ו] ומשקוף ומפתן דגלי דעתיה דלא סילק נפשיה וקופו לפותחו לאחר זמן:

פי' לעצמה שאין [ח] אחרונה משתמשת עמה וחיצונה משתמשת לעצמה דלעיל אין פירושו כמו זה אלא לעצמה שאינה משתמשת עם אחרות:

[א] מנחות לג:, [ב] [מרגוס של אתדלה לידרון], [ג] [ל"ל דאין], [ד] [בדפו"י בחלי ועי' רש"ס], [ה] ל"ל אמתת ועי' רש"ס,

[ו] הוא ר"ת כן פי' המורה. [ז] הוא ר"ת לא מפי המורה.

עין משפט נר מצוה

קב א ב ג ד מיי' פ"ב מהלכות שכנים הל' ג ד סמג עשין פב טוש"ע מ"מ סימן קנב סעיף ד:
קג ה מיי' שם הל' ה טוש"ע שם סעי' ה:
קד ו מיי' שם הל' ו טוש"ע שם סעיף ו:
קה ז מיי' שם פ"ה הלכה טו סמג שם טוש"ע מ"מ סי' קסב סעיף ו:
קו ח ט מיי' שם פ"ב הלכה ח סמג שם טוש"ע מ"מ סי' קעב סעיף ט:
קז י מיי' שם פ"ה הל' טו סמג שם טוש"ע מ"מ סי' קסב סעיף ז:
קח כ ל מיי' שם הל' טו טוש"ע שם סעי' ה:

מוסף רש"י

אכסדרא דבי רב. שיש לה ד' דפנות אלא שאין מגיעות לסכך (מנחות לג:). **אינדרונא.** קמנר"א (שם). **באכסדרא רומייתא.** עשויה חלונות חלונות וקורין ליולי"ר (שם).

מכאן שייך לעמוד הבא

בית סתום יש לו ד' אמות. קי"ל (לעיל יח.) חצר מתחלקת לפי פתחים, לפי פתחי הבתים הפתוחין לה, אם בתו נתלק את החצר בין שנים, שהיה לזה בית שפתוחין לו לחצר שני פתחים ולזה בית שפתוחין לו לחצר ד' פתחים, נוטל לכל פתח ארבע אמות בחצר נגד פתחו למדת רוחב פתחו והשאר חולקין בשוה, ואם נפתח אחד מהם קודם חלוקת החצר אלא פירץ את פצימיו אלא פתח בין שני הפצימין אינו מפקיד דין פתחו בכך, פירץ את פצימיו ואחר כך פתחו פקע שם פתח מיניה (שבת קמוז). **בית סתום.** והמת בתוכו, אינו מטמא סביביו, פרץ את פצימיו. ופתחו נעשה קבר ומטמא סביביו ד' אמות, כדאמר בסוטה (מד.) מת מופס ד"א לטומאה וגזירה דרבנן שמא יאהיל ונא יבין (שם). **מיצר שהחזיקו בו רבים.** לעשותו להן דרך, אסור לקלקלו. ואע"פ שהוא של יחיד (לקמן כו:) שהשוהו ותקנוהו להילוך והבעלים ידעו ושתקו, דוחלי לרבים מחזל (רשב"ם לקמן קו.). ד' אמות הסמוכות לרה"ר כרה"ר דמיין. כגון מקום פנוי הסמוך לרה"ר והוא אורך הרבה לד' אמות כרשות, הרי"ר לעומתה (ע"ז לז:). **אין אלו אלא דברי נביאות.** כמתנבא מפי הגבורה שאינו נותן טעם לדבריו (ערובין יג:) שאין לריכין ליתן טעם לנבואתן לפי שבלא טעם שומעים להם (בכורות מה.). **אציאתא.** שוכות (רשב"ם לקמן מא:).

רבינו גרשום

באכסדרה דבי רב שלומדין בה תלמידין שיש לה ג' דפנות עד הסכך (וס') ודופן רביעית אינה מגעת לסכך משום שיהא אורה ופתח אותה אכסדרה יש לו ד' אמות ומקשינן אכסדרה דבי רב אידרונא חדר מעליא הוא ולא צריך למימר דיש לה ד' אמות: באכסדרה רומייתא דיש לה ג' מחיצות מגיעות לסכך ומחיצה רביעית נמוכה וכונין עליה על פני כולה חלונות גדולות על גבי פצימין כעין אותם שקורין קלושטי"ר ופתח באמצעיות אותה מחיצה נמוכה ולאותו פתח יש לו ד' אמות אף על גב דיש הרבה סביב חלונות גדולות אבל לא לאכסדר' העומדת על קונדסין. (כלומר) בית שער יש לו ד' אמות במבוי מרפסת היינו עלייה שיש לה ד' פתחים או יותר בשורה אחת ועושין לפניהם נסר ארוך שרופסין עליו ולסוף אותו נסר סולם שיורדין בו לארץ ולפני אותו סולם יש פתח שנועל בעד המרפסת כל אותן ד' פתחים של עלייה אין להם בחצר אלא ד' אמות שלפני פתח הסולם שכולם יוצאין באותו פתח: לול של תרנגולים. ארובה של עלייה שמשימין דרך אותה ארובה תרנגולין לעלייה כלומר אם אין לאותן היורשין שום פתח לשם אלא לול של תרנגולין משום חזקת אותו לול אינו נוטל ד' אמות בחצר כמו לפתח דליכא התם משום פריקת משוי שהתרנגול מטפס ועולה (ניסרין). יש לו לאחד מן היורשין בית שחציו מקורה וחציו אינו מקורה. מי אמרי' כיון דחציו אינו מקורה יכול לפרק משאו באותו צד שאינו מקורה ואין לו ד' אמות בחצר או דילמא כיון דיש לו ד' מחיצות ופתח כשאר בית אע"פ שחציו אינו מקורה יש לו ד' אמות: לא מיבעיא. היכא דהוה אותו חצי (קורה) [קירוי] כלפי פנים הבית כלומר לאחורי הבית והא דאינו מקורה סמוך לחצר דאע"ג דאיכא פתח בית הפתוח לחצר דאינו נוטל ד' אמות בחצר מתוך דהכא מצי לפרק משאו בהאי חצי דאינו מקורה שסמוך לחצר אלא אע"פ אי הוה אותו חצי קירוי לצד חוץ סמוך לחצר ושאינו מקורה לצד אחורי הבית אפי' הכי אינו נוטל ד' אמות בחצר כנגד פתח הבית משום דיכול להכניס באותו חצי שאחורי הכותל שאינו מקורה ומפרק שם לחצר: פתחו למבוי אחר. שאם היה פתחו פתוח למבוי זה ואחרי פתחו איכא מבוי אחר ורוצה לסתום פתחו מיכן ולפותחו למבוי שאחורי ביתו: בני מבוי. שעכשיו רוצה לפתוח פתחו לשם יכולין לעכבו לצאת ולבוא דרך מבואן הואיל ועד עתה לא הוחזק באותו מבוי או לא. ותו בעא מיניה אכסניא. אכסנאין של מלך שעוברין בעיר ומחלקין אותן בבתי העיר ליתן להם לינה ופרנסה השתא בעי לפי בני מבוי שיש להם בתים לכל בית מחלקים או לפי פתחיה מחלקים שאם יש בבית ב' פתחים שיתנו לו ב' חלקים מן האכסנאין

מסורת הש"ס

[א] [מנחות לג:], [ב] [מרגוס של אתדלה לידרון], [ג] [ל"ל דאין], [ד] [בדפו"י בחלי ועי' רש"ס], [ה] ל"ל אמתת ועי' רש"ס,

הגהות הב"ח

(א) גמרא היו ארבעה או חמשה בתים פתוחים למרפסת: (ב) שם ר"ה מרב אמי כל"ל ואות ' ממתק: (ג) רש"י ד"ה באכסדרה שיש לה פתח לחצר כל"ל ואי' מן ואות ה' ממתק: (ד) שם ד"ה בני מבוי מעכבין בני מבוי האחר כל"ל: (ה) ד"ה שמרבה כו' ההולך מראשו לצד סופו כל"ל ואי' עד ממתק: (ו) ד"ה אלא חצר ד' אמות במבוי וזה בקש לסתום אותן ד' אמות שלו ולהקיפן בגדר בני מבוי שכניו מעכבין עליו שמרבה עליהן את הדרך להקיף אותו סתום (מבוי): ה' חצרות בו בצד זו הפתוחות למבוי אותה הסמוכה לרשות הרבים קרויה חיצונה ואותה שבסוף המבוי מצד אחר קרויה פנימית כולן הד' משתמשות עם חיצונית כלומר דיש לכולן רשות לעבור לפני פתח החיצונה והחיצונה משתמשת לעצמה שרשאה לסתום כנגד פתחה הד' אמות ולהשתמש בתוכן. והם הני השאר משתמשות עם השניה שעוברין לפני פתחיה ושניה משתמשת לעצמה שרשאה לסתום ד' אמות נגד פתחה ומשתמשת עם החיצונה שמקפת ד' אמות ויוצאת לחוץ. נמצאת הפנימית שבמבוי שהיא משתמש' עם כולן שעוברת עליהן ומשתמשת לעצמה קשיא לרב הונא: חסורי מיחסרא והכי קתני דתנא קמא מיירי [נמי] בחצירות נמצאת הפנימית משתמשת לעצמה ומשתמשת עם כולן דברי ר' דסבר אין מעכב עליו [בן] המבוי לסתום ד' אמות שלו ורבי שמעון אומר וכן כולם משתמשות במבוי כגון שהוא בהדיא שלא

לעזי רש"י

פורק"א. אכסדרה. אלויי"ר [אלידוי"ר]. גזוזטרה, מרפסת.
דגרי"ד מערכת מדרגות.

מוסף תוספות

א. בבקעה. עפ"י תוס' עירובין לד: ב. וכמו שהוכחתי [לגבי רבי אסי] דתרי הוה, אחד רב אסי ואחד רבי אסי, הכי נמי הוה אחד רב אמי ואחד רבי אמי. שימו"ק בשם תוס' הלא"ש. ג. וקאמר בברייתא [דהוא] לכל בני אדם, שכל הקודם בהם זכה. רמב"ן. ועי"ש. ד. ולהוציאו מכלל המבוי. שם. ה. כי כשמתקצר המבוי ויהיה בו דחק מפני בע"א לא יוכלו לעבור ויאריכו להם הדרך. ריטב"א.

רבינו גרשום (המשך)

שיעור שני בתים: זבל שבחצר לפי פתחים מתחלק, שאם היו בבית ב' פתחים ולבית אחר פתח א' שמוציאין זבל ובאו לחלקן זה של שני פתחים נוטל פי שנים וחלק שלישי [נוטל האחר] לפי שיעור הפתחים היו מוציאים הזבל: לסתום כנגד פתחו. שכשם שיש לו לפתח ד' אמות בחצר כך יש לו לכל פתח חצר ד' אמות במבוי וזה בקש לסתום אותן ד' אמות שלו ולהקיפן בגדר בני מבוי שכניו מעכבין עליו שמרבה עליהן את הדרך להקיף אותו סתום (מבוי): ה' חצרות בו בצד זו הפתוחות למבוי אותה הסמוכה לרשות הרבים קרויה חיצונה ואותה שבסוף המבוי מצד אחר קרויה פנימית כולן הד' משתמשות עם חיצונית כלומר דיש לכולן רשות לעבור לפני פתח החיצונה והחיצונה משתמשת לעצמה שרשאה לסתום כנגד פתחה הד' אמות ולהשתמש בתוכן. והם הני השאר משתמשות עם השניה שעוברין לפני פתחיה ושניה משתמשת לעצמה שרשאה לסתום ד' אמות נגד פתחה ומשתמשת עם החיצונה שמקפת ד' אמות ויוצאת לחוץ. נמצאת הפנימית שבמבוי שהיא משתמש' עם כולן שעוברת עליהן ומשתמשת לעצמה קשיא לרב הונא: חסורי מיחסרא והכי קתני דתנא קמא מיירי [נמי] בחצירות נמצאת הפנימית משתמשת לעצמה ומשתמשת עם כולן דברי ר' דסבר אין מעכב עליו [בן] המבוי לסתום ד' אמות שלו ורבי שמעון אומר וכן כולם משתמשות במבוי כגון שהוא בהדיא שלא יסתום כנגד פתחו כדי שלא ירבה על האחרים את הדרך שיכולין בני מבוי לעכב עליו ורב הונא סבירא ליה כר"ש בן אלעזר. ו) כפ"ה. ואית דאמרי חיצונה משתמשת לעצמה דיש לכולן רשות לעבור דרך עליה אבל היא משתמשת לעצמה דאין לה רשות לעבור דרך עליהן. ולהכי אם ביקשה החיצונה לסתום לפניהם מלעבור עליה אינה יכולה לסתום מתוך דרשות כולן יש (לו) לעבור עליה. אבל אם בקשו כולן לסתום לפני החיצונה כדי שלא תעבור עליהן. יכולין לסתום משום שאין דרכה של חיצונה לעבור עליהן. וכיון דסתמי לה הני שלא תעבור עליהן תהא החיצונה משמשת לעצמה וכן לשניה וכן לשלישית וכן לרביעית עד לחמישית שהיא פנימית דהשתא נמצא שיש לה רשות לעבור על כולן ואין לכולן רשות לעבור עליה להכי יכולה פנימית לישתמיש ולסתום בפני עצמה כדי שלא יעבור כולן עליה והן אין יכולין לסתום פנימית כדי שלא תעבור עליהן אלמא דהני יכולין לסתום זה על זה וקשיא למאן דאמר אחד מבני מבוי דהכי משמע ותני דמשום אחד מבני מבוי בין לחיצונה על כולן בין לכולן על החיצונה אין להם רשות זה על זה לסתום מפני שמרבה עליהן את הדרך לא תנאי היא וכן כו' עד החיצונה משתמשת לעצמה כדדייקינן לעיל דלכולם יש להן רשות לעבור ולסתום בפני החיצונה ואין לחיצונה רשות לעבור ולסתום בפניהם: ד' שמעון אומר כולם משתמשות במבוי אמטו להכי דאית לכולן תשמיש למבוי להכי יש רשות לכולן לעבור זו על זו בין לחיצונה על כולן בין לכולן על החיצונה וכי היכי דזו אינה יכולה לסתום בפני כולן כך כולן אינן יכולין לסתום בפניהם כ"ז ז) למ"ה אבל מסתבר הכי: היה סתום ובקש לפותחו. כעין אמר מר שאם היה פתח פתוח לכתחילה לאותו מבוי שעכשיו רוצה לחזור פתחו שם וסתמו הואיל דהוה תמן מעיקרא אין יכולין לעכב עליו. אמר רבא לא שנו דאין